

full dominical

Església de Menorca

Número 1864 - Any XXXVII - 25 febrer 2018

passant per la vida

DESEMMASCARAR ELS FALSOS PROFETES

Benvolguts diocesans:

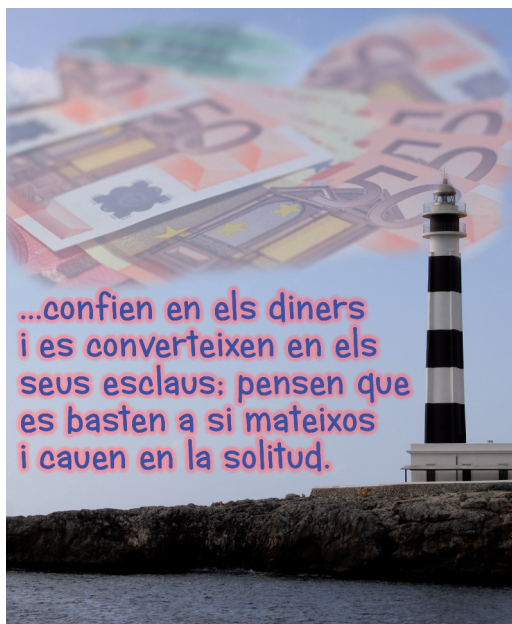
En el seu discurs sobre el final dels temps, Jesús adverteix que sorgiran falsos profetes, els quals enganyaran la gent, fent créixer la maldat i apagant l'amor en els cors (cf. Mt 24,12). El Missatge per a la Quaresma d'aquest any del papa Francesc ens convida a pensar qui són aquests falsos profetes i com es presenten avui davant nostre. La Quaresma és temps de desemmascarar els falsos profetes, per poder créixer en l'amor.

El Papa explica que són falsos profetes tots aquells que s'aprofiten de les emocions humanes per esclavitzar les persones i portar-les on volen. Són moltes les persones que es deixen portar per l'aparença, confonent el plaer momentani amb la felicitat; confien en els diners i es converteixen en els seus esclaus; pensen que es basten a si mateixos i cauen en la solitud.

Una altra espècie de profetes falsos són aquells que ofereixen solucions senzilles i immediates als sofriments. Conviden a viure una vida fàcil, sense compromisos permanents (relacions d'"usar i llençar"), sense conviccions ètiques (guanyar a costa del que sigui), sense esforç (droga, mons virtuals). Aquests pseudoprofetes generen frustració i, el que és pitjor, fan que el cor es refredi perquè treuen la llibertat per estimar de veritat.

Entre els falsos profetes es podria situar també als que tenen una visió negativa del món i de l'Església. Hi ha gent que viu del lament i la queixa contínua del malament que està la vida o sobre el molt que ha perdut l'Església. Generalment s'instal·len en el pessimisme i la nostàlgia de mons passats. Aquestes persones són perjudicials, perquè roben l'alegria del cor de les persones, conviden a l'immobilisme rutinari i impedeixen que els altres s'il·lusionin en la construcció d'un món nou.

En l'Escriptura apareix un altre exemple de fals profeta: aquell que busca només

l'aplaudiment del poble, sense cap interès per la veritat. Aquests profetes diuen només allò que afalaga l'oïda de la gent: simplifiquen les coses per atreure simpaties i guanyar popularitat, sembren la discòrdia i divisió (entre els nostres, que són els bons, i els altres) per obtenir avantatge. El veredict del Senyor és contundent: "Si això diuen en el meu nom els profetes, és que estan mentint. Jo no els he enviat ni els he donat cap ordre, i ni tan sols els he parlat. Són revelacions falses, visions enganyoses, invents de la seva pròpia fantasia" (Jr 14, 14).

En aquest temps de Quaresma us convido a pensar qui són els falsos profetes, que impedeixen que l'amor creixi. Serà bo que cadascú discerni i examini si s'ha deixat portar per la seva veu. I tinguem la sensibilitat suficient per reconèixer els veritables profetes, a aquells que deixen sentir la seva veu lliure i valenta, sense cedir a les pressions dels poders constituïts o de l'ambient social. Els veritables profetes són fidels a la veu de Déu i, sobretot, no tenen por de lliurar la seva vida (o la seva fama o els seus béns) per allò que proclamen.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

Mn. FRANCISCO JUAN GALIANA

Mn. Francisco Juan Galiana es miembro de la Conferencia Episcopal Española, del Departamento de Pastoral de Turismo. Impartió en Menorca tres charlas sobre Pastoral de Turismo, dos a

los sacerdotes y la otra en el Consejo de Pastoral. **¿Qué es el Departamento de Pastoral de Turismo y cuál es su misión?**

El Departamento de Turismo y Tiempo libre de la Conferencia Episcopal Española es un órgano perteneciente a la Comisión de Pastoral cuyo objetivo es estudiar y tratar los asuntos que potencian la evangelización en su globalidad.

¿En qué se basa o cuáles serían las directrices para una buena pastoral turística?

El fundamento de toda pastoral, también la del turismo, es advertir que nadie debe quedarse sin oír el anuncio de un Dios que vive, que nos ama y nos salva. Ello obliga a la Iglesia a entrar, como señala el Papa Francisco en *Evangelii gaudium*, en "estado permanente de misión" propiciando así la evangelización del ámbito turístico.

Es crucial la buena acogida y el acompañamiento al visitante. Así como también, una flexible atención y asistencia a los profesionales del sector.

Toda pastoral turística debe evitar reduccionismos, no podemos circunscribirla a una mera atención sacramental o a las vacaciones, ni tampoco ceñirla a los lugares de playa. También son destinos turísticos atrayentes el conjunto patrimonial artístico-cultural que posee la iglesia en cualquier lugar: los templos, santuarios, museos, tradiciones, fiestas de interés, etc. Es por eso que conviene elaborar y difundir "rutas de fe" y visitas guiadas; así como también, aprovechar los viajes y peregrinaciones que se organizan, para catequizar. Al respecto hay que añadir que también la naturaleza nos habla de su Autor. Y resaltar, que la presencia y el buen hacer de guías creyentes favorece el anuncio evangélico.

Por último y para abreviar, la pastoral turística debe interpretarse en clave de alternancia, sostenibilidad y compromiso con el medio ambiente y los más desfavorecidos.

¿Cómo planteó lo que debe ser la Pastoral Turística?

Una cosa son los principios generales que yo pueda aportar y otra la ejecución concreta que debe realizarse en la Diócesis de Menorca o en cada parroquia. Ante las diversas realidades y peculiaridades turísticas que se dan en cada lugar, lo primero es conocer sus características y la idiosincrasia: el número de visitantes, su tipología, la edad, idiomas, religión, sus necesidades y costumbres... y qué les podemos ofrecer y con qué medios contamos. Por esta razón, sería bueno que tanto en el organigrama pastoral diocesano como en las parroquias, allá donde fuera posible, hubiera un "equipo de pastoral turística" que de forma especializada se dedicara a este estudio y a la consiguiente evangelización.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge Segon de Quaresma

Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

22, 1-2.9a.10-13.15-18

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: "Abraham, Abraham." Ell respongué: "Aquí em teniu." Déu li digué: "Pren Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust." Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar, i agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: "Abraham, Abraham." Ell li respongué: "Aquí em teniu." L'àngel li digué: "Deixa estar l'infant, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refuat el teu fill únic." Llavors Abraham alçà els ulls i va veure un moltó agafat per les banyes a una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: "Escolta l'oracle del Senyor: 'Ja que has fet això de no refuar-me el teu fill únic, jur per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa

com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït allò que jo t'havia manat'."

Salm responsorial 115

R: **Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 31b-34

Germans, si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? ¿Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? Es Déu qui els declara innocents. ¿Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

9, 2-10

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món hauria pogut emblanquir-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: "Rabí, que hi estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies." No sabia què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol va sortir una veu: "Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escoltau-lo." Immediatament, mirant al seu voltant, ja no van veure ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no contassin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de "ressuscitar d'entre els morts."

Lectura del libro del Génesis

22, 1-2. 9-13. 15-18

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí estoy». Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberle reservado

tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

Salmo responsorial 115

R: **Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

8, 31b-34

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios, el que justifica ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios, y que además intercede por nosotros?

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

9, 2-10

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningun batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado, y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.

evangeli i vida

Aquest és el meu Fill, escoltau-lo

Francesc Triay

Hem llegit, escoltat, en el llibre del Gènesi, la prova d'Abraham, ell sent que Déu li demana el sacrifici del seu fill únic, amb dolor, però amb fidelitat a Déu, està disposat a complir el que Déu li demana, sabent que Déu no el decebrà. El Déu en qui creu Abraham sempre té la iniciativa, aquí també, per això amb l'anyell, amb el que Abraham substitueix el seu fill, Déu manifesta que Ell, Déu, és el qui per amor ens dona el seu propi Fill, que ens estima fins a l'extrem.

A Pere i a nosaltres ens consta d'entendre l'obrar de Déu, doncs nosaltres sempre pensam que l'important és triomfar, ser benvist, servit... i Déu per Jesús ens diu que l'important és estimar, servir, donar vida. Davant aquesta dificultat humana d'entendre els camins de Déu, Jesús, dalt

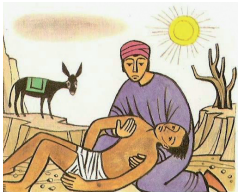
de la muntanya, manifesta la seva glòria, dona a conèixer el terme de la seva obra, la victòria final d'haver estimat fins a l'extrem, la resurrecció, el viure per sempre en Déu.

Acabam de començar el camí cap a Pasqua, el camí de la victòria i, Déu, el Pare, manifestant el seu Fill ens diu: "Aquest és el meu Fill, l'estimat; escoltau-lo" (Mc 9,7). Escoltar Jesús és escoltar la seva paraula, escoltar la seva vida, per fer-la vida nostra. Fer-ho així ens costa molt, voldríem aconseguir la victòria anant de victòria en victòria, sense dificultats. Voldríem poder estimar sense esforç. És possible manifestar el propi amor sense entrega? Doncs bé, no és possible realitzar-nos en plenitud com persona sense un treball profund d'autocontrol, de respecte i entrega pels altres.

La victòria sempre és fruit del treball, de la lluita, del domini dels impulsos destructius i opressius que ens ajudi a saber-nos posar als peus dels altres per a servir-los. Escoltar Jesús és treballar per el món nou que Ell ens presenta i que es conquereix amb l'amor incondicional, fins al final.

Nosaltres no som "Superman", som homes i dones amb valors humans i defectes humans, és ha dir som homes i dones dèbils, pecadors,... per això, en aquest camí cap a Pasqua, cap a la nostra plena realització, necessitam cada dia de la pregària, de parlar, com Jesús, confiadament amb el Pare del cel, demanant saber fer la seva voluntat. Assumir les nostres limitacions i fiar-nos plenament del seu amor.

Per fer aquest camí el mateix Jesús prepara la Taula i se'ns dona com aliment.

dimensió social de l'església (13)

La Caritat

Mª Antònia Llambias Fiol

La caritat, l'amor, és el manament que ens dona el Senyor, per estimar Déu, com Ell ens estima i per servir als altres com ho feia Ell (Mc 12, 30-31). L'Església és la comunitat d'amor, enviada per Jesús, a anunciar el seu Evangeli. Hem de sortir de les nostres seguretats, i arriscar-nos, pels més febles, per construir el seu Regne d'amor, aquí i ara.

El Papa, va dir a la Ràdio Vaticana (26-02-2016): Els cristians estem «cridats a ser testimonis de l'amor de Déu, al món», després d'assenyalar que «caritat i misericòrdia estan tan estretament vinculades perquè són la manera de ser i d'actuar de

Déu: la seva identitat i el seu nom».

Amb Jesús, descobrim el tresor que Déu ens regala (Mc 13,44) i que hem d'escampar, per fer créixer la seva llavor, que és aliment del cos i de l'ànima. Quan l'hem trobat, ja no el podem amagar, l'hem de fer fruir i regalar perquè, tothom que tingui el cor disposat en pugui participar.

Així, la nostra missió com a cristians és convidar als germans més allunyats, al ban-

quet del Regne, perquè ells també, puguin gaudir-lo, i que aquest Regne d'amor, s'escampi per tot arreu.

Fernando Martí Camps (13)
sacerdote, literato e historiador

La historia interna de un pueblo

Guillermo Pons Pons

Lo que Fernando Martí llamaba conocer la «historia interna» de un pueblo y descubrir el ritmo de la vida diaria especialmente de Ciutadella, consiguió él ponerlo al abasto de los descendientes de aquella sociedad, después pasados más de tres siglos, y no sólo mediante creaciones literarias de imaginación, como también lo hizo más tarde, sino especialmente con una valiosa aportación documental.

A modo de ejemplo, podemos detenernos en un hecho cargado de pesadumbre y congoja, como es el caso del juicio y ejecución de un pobre soldado llamado Miquel Viladomat. Con singular viveza y detalle lo refiere nuestro historiador, fijándose en la asistencia espiritual de los frailes de San Francisco y en la ejemplar actitud del reo, como se refleja en sus disposiciones testamentarias. No contaba con dinero, pero el Rey le debía algunas pagas como militar, que

siempre solían llegar con retraso. Nombra albaceas al Prior de los agustinos y al Guardián de los franciscanos. Hace mandas pias al santuario de Montserrat y en sufragio de su alma, mediante la celebración de misas. Después de su muerte por ahorcamiento los franciscanos llevaron el cadáver a enterrar en su convento. El pobre ajusticiado confiaba que el rey pagaría la deuda, y que sobre todo la misericordia de Dios vendría sobre él.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

Dg. 25, II de Quaresma: Gn 22, 1-2. 9-13. 15-18 / Sal 115 / Rm 8, 31b-34 / Mc 9, 2-10.

Di. 26, Fèria: Dn 9, 4b-10 / Sal 78 / Lc 6, 36-38.

Dt. 27, Fèria: Is 1, 10. 16-20 / Sal 49 / Mt 23, 1-12.

Dc. 28, Fèria: Jr 18, 18-20 / Sal 30 / Mt 20, 17-28.

Dj. 1, Fèria: Jr 17, 5-10 / Sal 1, 1-2. 4 i 6 / Lc 16, 12-31.

Dv. 2, Fèria: Gn 37, 3-4. 12-13a. 17b-28 / Sal 104 T Mt 21, 33-43. 45-46.

Ds. 3, Fèria: Mi 7, 14-15. 18-20 / Sal 102 / Lc 15, 1-3. 11-32.

Dg. 4, III de Quaresma: Ex 20, 1-17 / Sal 18 / IC 1, 22-25 / Jo 2, 13-25.

Un any dedicat al bisbe Sever

El Consell i altres institucions menorquines, entre elles, el Bisbat de Menorca, amb el recolzament del Govern Balear, han preparat un seguit d'activitats per commemorar que enguany fa 1.600 anys de la carta escrita pel bisbe Sever. Aquesta epístola constitueix un testimoni excepcional per poder conèixer com era la Menorca del segle V, una època de la qual ens han arribat pocs documents escrits.

La carta de Sever escrita des de lamona (Ciutadella) narra un enfrontament religiós entre cristians i jueus, esdevingut a Menorca poc temps abans. El conflicte, desencadenat per l'arribada a l'Illa de les relíquies del protomàrtir sant Esteve, va tenir com la conseqüència la conversió forçosa al cristianisme de la nombrosa comunitat jueva que habitava a Magona (Maó).

Els fets que constitueixen el tema central de la carta, vistos des de l'època actual, constitueixen un exemple de la

intolerància religiosa que és necessari evitar. La commemoració dels 1.600 anys de l'encíclica no pretén reivindicar els fets en si, sinó la importància de la carta en tant que document històric.

Les activitats del programa tenen com a objectiu donar a conèixer com era el context cultural, social i religiós de Menorca i la Mediterrània a l'època del bisbe Sever.

agenda

Recés de Vida Creixent

"Vida Creixent" ofereix el següents recessos de pregària quaresmal:

-Dilluns dia 26 a les 17 h a Ponent, serà a la parròquia de St. Antoni Mª Claret i el dirigirà Mn. Joan Bosco Martí Marqués.

-Dimecres dia 28 a les 17 h al Centre, serà a la parròquia de Sant Martí de Es Mercadal i el dirigiran Mn. Joan Febrer Rotger i Joan Martí.

Xerrades quaresmals

L'arxiprestat de Maó ofereix unes xerrades quaresmals. sobre: **"Les obres de misericòrdia"**. Dilluns 26, Mn. Bosco Faner i dimarts 27, Mn. Gerard Villalonga. A les 20 h, a la Concepció de Maó.

Conferència Quaresmal

L'arxiprestat de Ciutadella organitza una conferència quaresmal sobre: **"Reflexions front els nous reptes de la Pastoral"**, pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell. Dimecres dia 28 de febrer, a les 20.30 h, al Santuari de Maria Auxiliadora.

Recés per a catequistes

Amb el tema: **"Un cor que cremi per estimar"**, el Bisbe Francesc, dirigirà un recés pels catequistes. Dijous dia 1 de març, a les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Formació preveres

Els preveres tindran un curs sobre **"El ministeri de la predicació"**, que serà impartit per Juan Carlos Mateos González, Secretari de la Comissió del Clergat de la Conferència Episcopal. Del 1 al 3 de març, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Festa del Natzaré

-A Sant Francesc de Ciutadella: La Confraria de Jesús de Natzaré, celebra la festa del seu patró, a les 18.15, Via Crucis, 19 Rosari, 19.30 Eucaristia. A continuació Assemblea Anual. Durant el dia l'església estarà oberta per a la pregària.

-A Sant Francesc de Maó: A les 19 Via Crucis, a les 20 Eucaristia. De 9 a 21 h l'església estarà oberta per a la pregària. Divendres, dia 2 de Març.

III Xerrada de teologia

L'Institut Diocesà de Teologia i l'ISCREB, ofereixen la tercera xerrada de teologia sobre la Temàtica del curs: **"Història de la Missió Apostòlica"** a càrrec del Teòleg Lluís Serra i Llansana, amb el tema: **"Reconstrucció del quadre històric a partir dels relats"** Divendres, 2 de març a les 20.30 h al Seminari Diocesà.

Recés Confer

Els religiosos i religioses de Confer, celebren un recés de Quaresma. Dissabte 3 de març.

Pregària a Santa Clara

Les monges de Santa Clara conviden a participar de la pregària mensual. Dissabte, dia 3 de març a les 18 h, al Monestir de Santa Clara de Ciutadella.

Curset de preparació al Sagrament del matrimoni

L'arxiprestat de Ciutadella organitza unes xerrades per a la preparació del Sagrament del Matrimoni. Els dies: 13, 15, 20 i 22 de març a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Entrada pel C/ Castell Rupit).

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Celebració dels 1600 anys de la Carta del Bisbe Sever

Cristians de tota la Diòcesi de Menorca van celebrar el dia 4 de febrer en la Catedral la commemoració de la carta que va escriure el Bisbe Sever al començament del segle V. En aquest document se'ns explica el que va passar a la nostra illa entre els dies 2 i 9

de febrer de l'any 418, fa justament 1600 anys. L'arribada fortuïta a Menorca de les relíquies de Sant Esteve va provocar el fervor dels cristians d'aquell temps i del seu jove Bisbe, que van promoure una campanya per aconseguir la conversió dels jueus de Magona (Maó). La Carta narra amb tons llegendaris i propagandístics aquests esdeveniments, que es necessari llegir des del context i mentalitat de l'època.

En la celebració es va donar gràcies a Deu perquè la fe cristiana ha estat una gran llum per al nostre poble, omplint de goig i de sentit la vida de les persones i el seu caminar al llarg de la història.

Tot va acabar amb uns balls a la plaça de la Catedral a càrrec del Grup Folklòric Sant Isidre i unes pastes preparades per Mans Unides i refrigeri.

Campanya del Malalt 2018

El passat dia 10 de febrer al Centre de Convencions des Mercadal, va tenir lloc la celebració de la Jornada Mundial del Malalt. Mn. Miquel Romero, responsable del Secretariat de la Salut de Menorca, presentà als dos ponents de la Jornada, el Bisbe Francesc Conesa i el Dr. Moya, cap de la Unitat del Dolor de l'Hospital Mateu Orfila.

Ambdós, cadascú en el seu terreny, anaren desgranant les diferents vessants per on discorre la Pastoral de la Salut. El primer, des dels principis del que significa ser deixeble de Jesús i viure, per tant, encarnat en el món i d'una manera prioritària en el de les carències i el sofriment. El segon des de la seva feina de cada dia a l'hospital en la Unitat del Dolor. Tots dos es van ver ressò de la huma-

nització que és menester desenrotllar en el contacte amb els humans que sofreixen, per damunt de tot.

Aquesta tasca guaridora necessita la implicació de tots, i d'una manera especial una atenció privilegiada a les famílies dels malalts que són com un matalàs que amortigua el dolor de la persona malalta.

Mans Unides recaudó en la Isla 138.000 € el año pasado

La delegación menorquina de la ONG para el desarrollo Mans Unides recaudó el año pasado casi 138.000 euros, con los que colaboró para hacer realidad dos proyectos en África: la construcción de unas aulas en un centro de formación profesional en Ghana, y la organización de cursos de formación para jóvenes emprendedores de pequeños negocios. Un total de 235 personas se beneficiaron de ambas iniciativas solidarias.

Para este año está previsto destinar los recursos que se consigan para paliar la atención sanitaria en una zona urbana deprimida de Egipto y habitada en su mayoría por

coptos-cristianos y a la educación y atención psicosocial para niños y jóvenes refugiados sirios, según explica la presidenta de Mans Unides en Menorca, Catalina Seguí.

El pasado 11 de febrero se inició la campaña número 59 de Mans Unides contra el hambre bajo el lema «Comparte lo que importa». El objetivo de esta nueva iniciativa es compartir «iniciativas de acceso a los alimentos para el consumo humano y no para el beneficio económico, sistemas de producción de alimentos medioambientalmente sostenibles y propuestas contra la pérdida y el desperdicio de alimentos».

Gabriel Moreno (Diari Menorca)